

Iuliu Maniu

(1873 - 1953)

1. Sursa: <http://www.salajulpursisimplu.ro>

Avocat, om politic, unul din principalii artizani ai unirii Transilvaniei cu România, președinte al Partidului Național Român (1919-1926), președinte al Partidului Național Țărănesc (octombrie 1926 – mai 1933; noiembrie 1937 – iulie 1947); președinte al Consiliului de Miniștri (10 noiembrie 1928 – 7 iunie 1930; 13 iunie – 8 octombrie 1930; 20 octombrie 1932 – 12 ianuarie 1933).

Fiul avocatului Ion Maniu (strănepot al lui Simion Bărnuțiu) și al Clarei Coroianu, sora memorandistului Iuliu Coroianu, Iuliu Maniu s-a născut în 8 ianuarie 1873 la Bădăcin, în comitatul Sălaj, Regatul Ungariei, parte a Austro-Ungariei.

La sfârșitul Primului Război Mondial, Iuliu Maniu a participat pe frontul italian, cu gradul de locotenent. Ulterior a preluat comanda trupelor românești din Viena și împrejurimi, restabilind ordinea în capitala Austriei.

Totodată a avut un rol deosebit în organizarea Adunării din 1 decembrie 1918 de la Alba Iulia și a Unirii Transilvaniei cu Regatul României, ținând un discurs în care arăta că

„Noi... privim înfăptuirea unității noastre naționale ca un triumf al libertății omenеști. Noi nu vrem să devenim din oprimați, oprimatori, din asupriți, asupritori. Noi vrem să întronăm pe aceste plaiuri libertatea tuturor neamurilor și cetățenilor.”

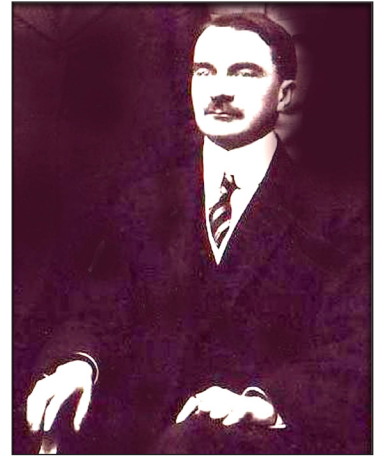
2. Sursa: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:TransilvanianDirectory1918.jpg>

3. Sursa: <https://paginiromanesti.ca/2015/02/05/intransigentul-iuliu-maniu/>

4. Sursa: <http://radioiasi.ro/stiri/supliment/iuliu-maniu-in-memoriame-eu-semnat-de-nicolae-tomescu/>

5. Sursa: <http://www.memorialsighet.ro/iuliu-maniu-5/>

În ziua următoare proclamării Unirii Transilvaniei cu Regatul României la Alba Iulia, la 2 decembrie 1918 a fost ales Ministru Prezident (președinte) al Consiliului Dirigent al Transilvaniei și șef al Resortului de Interne.

Sub conducerea lui Iuliu Maniu, Consiliul Dirigent implementează trecerea puterii de stat către organismele Regatului României și adoptă legi importante precum legea pentru Reformă Agrară în Transilvania și Legea Electorală, în perioada 2 decembrie 1918 – 4 aprilie 1920.

În viața politică a Regatului României, Iuliu Maniu a fost cunoscut ca președinte al Partidului Național Român din 1919 până în 1926, președinte al Partidului Național Țărănesc între 1926-1933 și 1937-1947, ministru ad-interim la Finanțe între 15-26 octombrie 1929 și ca președinte al Consiliului de Miniștri al României: 10 noiembrie 1928 – 7 iunie 1930, 13 iunie 1930 – 10 octombrie 1930, 20 octombrie 1932 – 12 ianuarie 1933. Guvernările național țărăniste s-au desfășurat în perioade dificile, precum perioada crizei economice mondiale din 1933.

În perioada ce urmează Celui De-al Doilea Război Mondial, Iuliu Maniu se opune ocupației sovietice, fapt pentru care va fi arestat în 1947, în urma înscenării de la Tămădău. În vârstă de 74 de ani, va fi condamnat la închisoare pe viață, în urma unui proces trucat. Iuliu Maniu se stinge din viață, în detenție, în închisoarea Sighet, din Sighetu Marmăției, la data de 5 februarie 1953, la vârsta de 80 de ani.